

JE TO SPOMIN BIL?

Lili Novy

Je to spomin bil, ko je zablestèl
odsev na vodi in je senca padla,
ko ptič prelètel je tihotni kraj
ta hip in vendar kakor davnokdaj?
Med moja tanka tkiva se prikradla
je kaplja časa, ki je že prešèl,
ko nisem dni poznala ne noči
in ko me mati še rodila ni.

Mordà je tukaj sama pod večer
hodila ona ali njena mati
in se je kakor zdaj razsvèttil mrak
in ptič priplaval v mirni, sinji zrak.
Vse to je žena po samotni trati
odnesla v sebi tja v večerno smer
in kar se davno v nji zgubilo je,
se v meni rahlo zdaj zgenilo je.

Nekoč se ona, ki je zdaj še ni,
zamisli v svetli pramen iz oblaka
in v senco, bežno kakor bežni ptič.
Kar v kri zaide, ne izgine v nič,
skoz dolgo vrsto src se še pretaka,
ki isti niz življenja jih drži,
in ko iz temnih tal pogleda cvet,
zbudi se v njem svetel spomin na svet. —